

476.

R O Z P O R Z A D Z E N I E

Ministra Skarbu w przedmiocie wykonania Ustawy z dn. 7 listopada 1919 r. o przymusowym wykupie monet złotych i srebrnych oraz złota i srebra w stanie nieprzerobionym (Dziennik Ustaw Nr. 84, poz. 463).

Na zasadzie art. 2 Ustawy z dn. 7 listopada 1919 r. o przymusowym wykupie monet złotych i srebrnych oraz złota i srebra w stanie nieprzerobionym (Dziennik Ustaw Nr. 84, poz. 463) podaje się do publicznej wiadomości, że dostawa złota i srebra, podlegających przymusowemu wykupowi, winna być uskutecznioma w ciągu dni 14-tu od daty ogłoszenia w danej miejscowości osobnego obwieszczenia, zawierającego istotną treść Ustawy.

Odpowiednie przedmioty należy złożyć:

1. Na obszarze b. zaboru rosyjskiego:

- a) w Warszawie — do Centrali Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej,
- b) w miejscowościach, w których znajdują się oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej — do tychże oddziałów,
- c) we wszystkich innych miejscowościach — do właściwych Kas Skarbowych.

2. Na obszarze b. zaboru austriackiego — do instytucji, względnie urzędów, wskazanych osobnymi obwieszczeniami przez Dyрекcję Skarbu we Lwowie.

3. Na obszarze b. zaboru pruskiego — do instytucji, względnie urzędów, wskazanych osobnymi obwieszczeniami przez Ministerstwo b. Dzielnic pruskiej.

Złoto i srebro, podlegające przymusowemu wykupowi, przywożone z zagranicy, winny być złożone w urzędach celnych.

Warszawa, dn. 12 listopada 1919 r.

Minister Skarbu:

Biliński

477.

R O Z P O R Z A D Z E N I E

Ministrów: Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych i w porozumieniu z Ministrami: Kolei Żelaznych, Skarbu oraz Ochrony Pracy i Opieki Społecznej o wprowadzeniu obowiązku osobistych świadczeń wojennych w celu oczyszczenia torów kolejowych od zasp śnieżnych.

Art. 1. Na mocy art. 3 Ustawy z dn. 25 lipca 1919 r. o osobistych świadczeniach wojennych (Dz. U. Nr. 67, poz. 401) na czas od daty ogłoszenia niniejszego rozporządzenia aż do odwołania wprowadza się obowiązek osobistych świadczeń wojennych przy robotach, wywołanych potrzebą oczyszczania od zasp śnieżnych wszelkich torów kolei szeroko i wązkotorowych na całym obszarze Państwa.

Art. 2. Do świadczenia, wskazanego w art. 1, obowiązani są przedewszystkiem bezrobotni bez względu na miejsce pobytu, oraz mieszkańcy gmin, przylegających do torów kolejowych, wymagających oczyszczenia.

Art. 3. Do każdorazowego, w miarę potrzeby, powoływania pomie-

nionych osób do robót za pośrednictwem miejscowych władz administracyjnych i urzędów gminnych upoważnia się najbliższe dowództwo dworca kolejowego, po porozumieniu z właściwymi miejscowymi władzami kolejowymi (prezesami dykcji, dyrektorami wydziału drogowego, inspektorami oddziałów drogowych, naczelnikami dystansu, sekcji drogowych lub inspektorami kolei dojazdowych).

Art. 4. Przy zarządzeniu powołania wskazać należy liczbę osób, potrzebnych do robót, termin i miejsce ich stawienia się, przypuszczalny przeciąg czasu trwania robót, rodzaj czynności i miejsce ich wykonania, oraz nadmienić o obowiązku stawienia się z posiadanymi własnymi narzędziami pracy (szpadle, łopaty i t. p.) o ile tego zachodzi potrzeba.

Art. 5. Wynagrodzenia i koszty przewozu powołanych koleją do miejsca robót, o ile zachodzi potrzeba takiego przewozu, pokrywać winien zarząd kolei, na której torze roboty wykonano. Wynagrodzenie za osobiste świadczenia będzie wypłacane wedle skali, stosowanej do wynagrodzenia robotników niewykwalifikowanych przy robotach publicznych w powiecie, w którym świadczenia są wykonywane lub w powiecie najbliższym, o ile w danym powiecie robót publicznych niema.

Art. 6. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

w z. *Józef Bek*

Za Ministra Spraw Wojskowych:

Majeuski